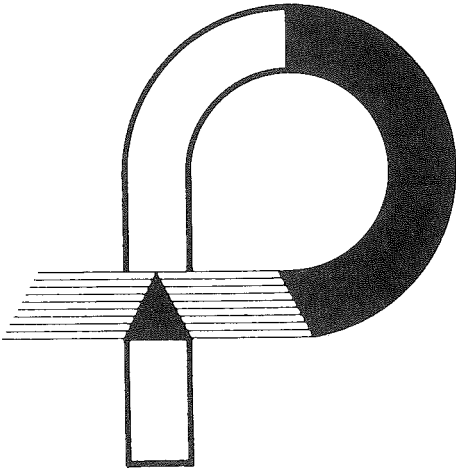

1977

**reformatorische
politieke
federatie**

**VERKIEZINGS-
PROGRAMMA**

**J. P. M.
Rietkerk**

Nr. 1 van de
candidatenlijst
van de R.P.F.

Algemene inleiding

De Reformatorische Politieke Federatie (RPF) is een snel groeiende federatie van kiesverenigingen. In de politieke situatie van vandaag suggereert men dat er in Nederland alleen plaats is voor een socialistisch, een liberaal en een christen-democratisch blok, de RPF staat de vorming voor christen-democratisch blok. De RPF staat echter de vorming van een brede reformatorisch-politieke samenwerking voor.

De RPF wil in gehoorzaamheid aan de bijbel christelijke politiek bedrijven.

Zij is er zich van bewust dat de bijbel bij elke stap in de politiek een lamp voor onze voet zal moeten zijn.

In het in 1976 tot stand gekomen BASISPROGRAM van de RPF heeft zij zich uitgesproken over de grondlijnen die zij bij haar politiek handelen wenst te volgen. Ook daarin werd het doel van de RPF omschreven als het streven naar bundeling van allen die politiek op basis van Gods Woord voorstaan, dus ook samenbundeling met SGP en GPV.

Dit verkiezings-program gaat uit van de daarin geschetste grondlijnen en trekt die door naar een aantal praktisch-politieke wensen die bij de RPF leven m.b.t. verschillende sectoren van het Overheidsbeleid.

Bijbels zicht op de overheid

In de aflopende regeringsperiode van het Kabinet-Den Uyl is de bede uit de troon verwijderd.

Voorts gaan stemmen op om de erkenning dat de Koningin regeert bij de gratie Gods uit het officieel spraakgebruik te verwijderen. Hiermede wordt in feite toegegeven aan de volkssoevereiniteit.

Daartegenover wil de RPF stellen dat de overheid Gods dienares is en dat zij haar gezag aan Hem ontleent.

De volgorde van het verkiezingsprogramma gaat uit van de visie van de RPF op de taken van de overheid.

Die taken vloeien voort uit haar geëigende opdracht het publiek recht te bestellen:

- Dit betreft regelingen tot instandhouding en ont-plooiing van haar eigen huishouding;
- Dit houdt tevens in het regelen van de verhouding en samenwerking met de andere samenlevingsverbanden. Zij is geroepen zo te handelen dat de leden van die samenverbanden hun roeping kunnen volbrengen, en deze verbanden hun zelfstandigheid behouden.

Indeling:

1. Justitie en politie
2. Zedenwetgeving
3. Defensie
4. Internationale betrekkingen
5. Onderwijs
6. Werkgelegenheid, lonen en prijzen
7. Sociale Zaken
8. Ontwikkelings-samenwerking

1. Justitie en politie

De RPF aanvaardt tenvolle het Schriftwoord waaruit blijkt dat de Staat geroepen is Recht en Gerechtigheid te handhaven en het daarop gebaseerde geordende leven te beschermen.

Zij staat in dienst van God en vergeldt wets-overtredingen met behulp van een politie- en rechterlijke organisatie door bedreiging en uitvoering van straffen.

De bescherming van wet en rechtsorde met het zwaard (politie, strijdkrachten) is niet het gevolg van maatschappelijke tekorten of resultaat van (stilzwijgend) overeengekomen afspraken, maar ten diepste gegrond in het feit dat ieder mens van nature geneigd is God en de medemens te haten en aldus aan de vervulling van Goddelijke en menselijke wetten nimmer tenvolle kan toekomen. (Rom. 13-1-14)

De RPF is van mening dat de straf ook moet worden gezien als een vergelding voor het bedreven kwaad.

Tegelijkertijd zal die vergelding steeds in het teken dienen te staan van het positieve streven om voor de wets-overtreder mogelijkheden te openen zich voor de samenleving dienstbaar te maken en zich uiteindelijk daarin weer als gerespecteerd burger te voegen.

Immers, „wie een dief is, stele niet meer maar spanne zich liever in om met zijn handen goed werk te verrichten opdat hij iets kan meedelen aan de behoeftige”. (Efeze 4:28)

- De RPF zou graag zien dat er een Nationaal Politie-Hoofdkwartier komt van waaruit alle landelijke taken van het politie-apparaat kunnen worden voorbereid en gecoördineerd. (Bestrijding van Drugs-handel, gewapende overvallen). In dat verband pleit de RPF voor de onmiddellijke instelling van een Landelijk Alarmnummer waarbij omvangrijke rampen en grote misdrijven kunnen worden aangemeld.

- De RPF wil het onderscheid tussen het korps Gemeente-Politie en de Rijkspolitie opheffen, en de decentralisatie van het politie-apparaat regionaal opzetten.

- In het kader van een structurele herverdeling van taken en betere aanpassing aan de bestrijding van de nationaal en internationaal georganiseerde misdaad staat de RPF een aantal maatregelen voor die z.s.m. moeten worden gerealiseerd:

- Verdere opbouw van enige mobiele en parate pelotons Rijkspolitie die overal in het

land direkt inzetbaar zijn in geval van verkeersrampen, oproer, achtervolging, bezetting en/of gijzeling etc.

- De opsporingsbevoegdheid van de politie-ambtenaren dient in principe zich tot het hele land uit te strekken.

- Het gevangeniswezen moet in de komende jaren drastisch worden gemoderniseerd, de capaciteit dient zo te worden opgevoerd dat van enigerlei „wachlijst” zoals thans geen sprake meer kan zijn. De Overheid moet ruimte en faciliteiten voor gedetineerden verschaffen die tot een zinvolle dienstverlening aan de samenleving kunnen leiden. Eenzame opsluiting is alleen aanvaardbaar indien er een direkt lijfsgevaar voor andere gedetineerden bestaat of als tijdelijke tuchtmaatregel.

- Voor bepaalde, zeer ernstige misdrijven tegen het leven (b.v. oorlogsmisdaden), wil de RPF de mogelijkheid dat deze met de dood worden bestraft niet uitsluiten.

2. Zeden-wetgeving

Zoals ook uit het voorgaande is gebleken wil de RPF politiek bezig zijn in overeenstemming met de normen die God ons heeft geopenbaard in de Bijbel.

Zij aanvaardt daarom dat de Staat, bij alle vrijheid en eigensoortige verantwoordelijkheid van de mens in al zijn samenlevingsverbanden, een eigen taak heeft t.a.v. vraagstukken van goed en kwaad, zoals die naar voren komen bij problemen rond de abortus, de euthanasie, de sexualiteit, het gebruik van verdovende middelen, drank etc. De Staat, ofschoon zij niet de zedenmeester bij uitstek mag zijn, zal vooral met behulp van wettelijke

bepalingen moeten streven naar het behoud en de bevordering van een krachtig normbesef onder de staatsburgers.

- De RPF eist een krachtig optreden van het Openbaar Ministerie tot volledige eerbiediging van de bestaande abortus-wetgeving.

De abortusklinieken moeten gesloten worden.

Daarnaast zal de Staat meer faciliteiten moeten verschaffen voor particuliere hulpverleningsinstanties, die zich inzetten voor de bijstand van hen die geestelijk en materieel vanwege een ongewenste zwangerschap in moeilijkheden zijn komen te verkeren. Ook kan worden gedacht aan verruiming van mogelijkheden voor adoptie.

Ter voorkoming van misstanden die voortvloeien uit de verschillende rechtsregelingen en de praktijk in sommige andere landen dwingen tot meer internationale samenwerking ter bestrijding van het vrijelijk aborteren in het buitenland.

- De RPF bepleit een algehele herinvoering van de Filmkeuring vanwege de Overheid.

Zij verzet zich in ruimer verband tegen de geleidelijke uitholling van de publieke eerbaarheid, hetgeen mede veroorzaakt wordt door het krachteloos blijven van artikel 240 van het Wetboek van Strafrecht.

Het openlijk tentoonstellen c.q. verspreiden van pornografische lectuur en artikelen van sexwinkels dient middels strafbepalingen te worden bestreden.

- De z.g.n. „alternatieve samenlevingsvormen” dienen op geen enkele wijze een wettelijk gelijkberechtigde positie naast het gezin te verkrijgen.
- De RPF verworpt iedere vorm van actief medisch ingrijpen tot beëindiging van het leven (euthanasie) en verlangt dat op een dergelijk ingrijpen strafrechtelijke vervolging zal plaatsvinden.
De Staat dient er op toe te zien dat er geen „sperma-banken” worden opgezet omdat hiervan een ontbindende uitwerking t.o.v. de huwelijks- en gezinsgemeenschappen te vrezen valt.
- De RPF is van oordeel dat het gebruik en het verhandelen van zowel „soft” als „hard” drugs, anders dan voor medische doeleinden, niet mag worden gelegaliseerd of in de legalisatie mag

worden berust. Gezien de verschrikkelijke gevolgen die zich bij voortdurend gebruik openbaren dringt zij aan op zeer strenge straffen tegen diegenen die deze middelen, soms aan nog zeer jonge kinderen, verkopen.

De RPF vindt **niet** dat de gebrui-

ker in dit alles vrijuit gaat. Zij wijst de gedachte dat hier alleen van persoonlijke vrijheid moet worden gesproken van de hand. Er zal een regeling moeten komen die het samenspel en de overgang van vrijwillige en gedwongen opnamen wettelijk vastlegt.

3. Defensie

Geheel in de lijn van wat de RPF over Justitie heeft gesteld is zij van mening dat door de macht van de zonde een toestand van algemene vrede in deze wereld een illusie is.

Onverminderd de opdracht om de vrede tussen de volkeren te bevorderen draagt de overheid het zwaard niet te vergeefs (Rom. 13).

Daarom mogen de defensielasten niet als een sluitstuk op de begroting worden gezien.

- De stijging van de defensie-uitgaven dient **minstens** gelijke tred te houden met die voor de overige sectoren van het Overheidsbeleid, wat in de meerjarenplanning tot uitdrukking moet komen.

De totale defensie-begroting dient een zodanig percentage van het Nat. Inkomen te vergen dat aan onze NAVO-verplichtingen kan worden voldaan. De RPF verzet zich tegen het beleid dat tot afbraak en uitholling van de strijdkrachten heeft geleid.

De achterstand op de defensie-begroting van 1974 bestaat nog steeds en is niet ingelopen.

- De MARINE moet haar taken **volledig** blijven uitvoeren, dus geen taken overdoen aan andere NAVO-landen.

Als zeevarende Natie en belangrijkste knooppunt van Handel en Scheepvaart ter wereld is Nederland, gezien ook haar vrijwel volstrekte afhankelijkheid van de aanvoer van grondstoffen over zee, verplicht zich volledig voor de bescherming van de vrije zee in te zetten.

Gelet op de sterk toegenomen dreiging en omvang van de Sowjet-vloot en haar bondgenoten dient het materieel van onze Vloot te worden uitgebreid en in kwaliteit te worden verbeterd, vooral wat betreft de onderzeebootbestrijding en de Marine-luchtvaartdienst.

- **LEGER** en **LUCHTMACHT** dienen eveneens de thans bestaande taken te blijven uitvoeren.

Grotere inspanningen moeten worden gedaan om het aantal vrijwillig dienend, technisch, personeel te verhogen.

De parate Legerkorps-onderdelen in de toegewezen NAVO-sector dienen op sterkte te worden gebracht c.q. te blijven en de mogelijkheden tot het houden van oefeningen dienen te worden verruimd.

De heroprichting van en verschaffing van faciliteiten voor de territoriale landmacht dient te worden overwogen.

In het **Personeels-beleid** zullen een aantal maatregelen genomen moeten worden.

- a) die ertoe leiden dat het personeel beter gemotiveerd raakt voor de taken die zij moet vervullen;
- b) die mede als gevolg daarvan de discipline in het werk ten goede komen.

Het materieel van leger en luchtmacht zal, gelet op de bestaande kwalitatieve en kwantitatieve sterkte van de land- en luchtmacht van het Warschaupakt moeten worden aangevuld met voldoende tanks, luchtafweer en transportmiddelen.

Voorts met de aanschaf van moderne straaljagers voor de luchtverdediging in voldoende aantallen.

4. Internationale betrekkingen

Het uitgangspunt van het buitenlandse beleid van de overheid zal gericht moeten zijn op de vervulling van de bede „Uw Koninkrijk kome”.

De overheid dient ook de internationale rechtsorde te bevorderen.

Zij behoort, vanuit de erkende rechtsbeginselen, haar invloed uit te oefenen op die staten waar mensen vervolgd worden om der gerechtigheid wil (b.v. christenen achter het IJzeren Gordijn).

Duidelijk zal daarom stelling genomen moeten worden tegen zowel „linkse” als „rechtse” dictaturen.

- Midden-Oosten: het bestaansrecht van de Staat Israël met verdedigbare grenzen dient gewaarborgd te blijven.

Voor het vraagstuk van de Palestijnse vluchtelingen dient

een oplossing te worden gezocht door internationaal overleg.

- Afrika: Hoewel de RPF een tegenstander is van rassendiscriminatie ziet zij de oplossing van de spanningen niet in het boycotten van bepaalde staten.

- Europa: De ontwikkelingen rond de vorming van één Europees Parlement mag niet zo ver gaan dat de soevereiniteit van Nederland daardoor ernstig wordt aangetast.

Het gezamenlijk optreden van kleinere Europese landen kan een goed tegenwicht bieden aan de machtsuitoefening van enkele grotere landen.

- De RPF acht de nivellering van de verschillende schooltypen en verflakking van de inhoud van het onderwijs een afkeurenswaardige zaak.

De motivatie van een grote groep jonge mensen zal bevorderd worden door de beroepsgerichtheid van de opleiding **niet** tot het 18e levensjaar uit te stellen doch bij het 16e levensjaar te doen aanvangen.

- Het partiële leerplichtstelsel behoeft dringende herziening, zij moet beperkt blijven tot ten hoogste 2 dagen per week.

M.n. voor het bedrijfsleven is dit stelsel een blok aan het been; het moet meer mogelijkheden krijgen om het onderwijs zelf ter hand te nemen. De leerplicht dient niet verder uitgebreid te worden.

- Het toelatingsbeleid m.b.t. alle instellingen van Hoger Onderwijs zal op grond van strengere maatstaven moeten gebeuren.

De nadruk moet niet alleen worden gelegd op het bezit van diploma's of het lot maar op eisen van geschiktheid, motivering en verstandelijke vermogens die voor en tijdens het 1e studiejaar moeten worden beproefd.

- De RPF is van oordeel dat de huidige Wet Universitaire Bestuurs Hervormingen (WUB) onvoldoende rekening houdt met de eigen aard van het universitair onderwijs en de wetenschapsbeoefening.

Daarom dient deze wet dienovereenkomstig aangepast te worden, opdat althans de ergste uitwassen van de z.g. onderwijsdemocratisering kunnen worden vermeden.

5. Onderwijs

De RPF is van mening dat het in de Grondwet gewaarborgde recht op vrijheid van onderwijs, d.i. het recht om de kinderen vanuit een geloofsovertuiging onderwijs te geven, gehandhaafd dient te blijven.

De RPF verzet zich tegen eenzijdige nadruk op maatschappij-kritische vorming binnen allerlei geledingen van het onderwijs en stelt daar een harmonieuze integratie van maatschappelijke, verstandelijke en culturele vorming tegenover. De RPF bespeurt een steeds verdergaande beperking van de z.g.n. vrijheid van inrichting als gevolg van Overheidsbemoeienis hetgeen tot uitdrukking komt in het streven naar schaalvergroting, verzwaring van de eisen van deugdelijkheid en begeleiding van de onderwijsstrategie. (Contouren-nota 1976)

Het gevaar van identiteits-verlies van het Chr. onderwijs, deels bevorderd door gemakzucht, kan worden tegengegaan indien de Schoolverenigingen (van het bijzonder onderwijs) de ruimte houden en krijgen om de eigen verantwoordelijkheid gestalte te geven.

- De „Schooladvies- en begeleidingsdiensten” (S.B.D.) zal goede diensten kunnen leveren aan de uitvoering en verbetering van de bestaande leerplannen.

De RPF vindt dat er voldoende ruimte en geld moet komen voor de realisering van S.B.D.'s ten

behoefte van het bijzonder onderwijs.

De ouder-commissies mogen, naar de mening van de RPF, slechts een adviserende stem hebben bij het bepalen van het onderwijsbeleid in de school; hetzelfde kan gezegd worden van de S.B.D.'s.

- Het vormen van Mammoetscholen (meer dan 1000 leerlingen) moet worden tegengegaan.

6. Werkgelegenheid - lonen en prijzen

De RPF gaat er van uit dat niet de Staat maar het bedrijfsleven zelf het eerst verantwoordelijk is voor zaken als werkgelegenheid, lonen, prijzen, investeringen etc.

Werkgevers en werknemers moeten zich beiden realiseren rentmeester te zijn over de voortbrengselen van de produktie en zij moeten zich voor elkaars welzijn verantwoordelijk weten.

De ontplooiing van de ondernemingsgewijze produktie moet niet alleen gericht zijn op het verwerven van billijke winsten maar stelt ook dienovereenkomstige eisen aan de leiding in de onderneming, de zin-

volle arbeid, het produkt dat geleverd wordt en de invloed op het leefklimaat.

De Staat heeft, voorzover zij al niet zelf als werkgever optreedt, de belangrijke taak ervoor te zorgen dat de sociale partners voldoende ruimte krijgen tot een harmonieuze samenwerking.

De RPF betreurt in hoge mate de grote structuurproblemen op economisch terrein die zich thans voordoen.

Zowel de werkgevers als de werknemers hebben er mede schuld aan dat de Staat thans een grotere groep op het bedrijfsleven heeft verworven dan noodzakelijk en wenselijk geweest zou zijn.

- De RPF bepleit een verhoging van de investerings-aftrek voor bedrijven en een daarmee gepaard gaande verlaging van de loonbelasting. Beide maatregelen moeten erop gericht zijn de ruimte ten behoeve van de noodzakelijke vernieuwing van het productie-apparaat te scheppen en enig soelaas te bieden voor de vergroting van de koopkracht (en indirecte werkgelegenheid). M.a.w., het mes zal dan aan 2 kanten kunnen snijden.

- De RPF verzet zich tegen de huidige politiek van de regering om via geldinjecties de werkgelegenheid in m.n. zwakke bedrijven te behouden omdat op langere termijn dit middel erger is dan de kwaal waaraan het bedrijfsleven lijdt. De RPF wil dat de Staat deze verkapte „subsidie-politiek” staakt en naar middelen zoekt om een goed ondernemings-klimaat weer mogelijk te maken. Daartoe behoren ook maatregelen die ondernemers ervan kunnen weerhouden het hoofd in de schoot te leggen en voor hun verantwoordelijkheden te vluchten.

- Indien de Staat haar eigen verantwoordelijkheden goed in het oog houdt, hoeft het systeem van vrije loon-onderhandelingen tussen de sociale partners niet verstoord te worden.

Vanuit haar dienstverlenende en integratie-bevorderende taak kan de Staat er toe bijdragen dat de verstandige norm, waarbij de hoogte van lonen en prijzen die van de productiviteits-stijging niet mag overstijgen, weer gehandhaafd of hersteld kan worden.

- Gezien het ernstige probleem van de geld-ontwaarding in vele landen van Europa dient volgens de RPF de Staat wegen te zoeken om via wetgeving de inflatie verwekkende loon- en prijs-spiraal te beteugelen en de schade die wij allen daarvan ondervinden eerlijker te verdelen.

- De RPF accepteert de „Vermogens-aanwasdeling” (VAD) als de persoonlijke betrokkenheid van hen die in een onderneming werken hierdoor wordt bevorderd.

Dit kan slechts als ook persoonlijk in die extra winst wordt gedeeld.

De gedachte gaat hierbij uit naar b.v. uitkeringen in de vorm van aandelen (bij vennootschappen) en spaar-regelingen bij andere bedrijven.

- Als bijdrage in de oplossing van de werkeloosheid wil de RPF de mogelijkheid onderzoeken om de structurele werkeloosheid terug te dringen door vervroegde pensionering.

De kosten hiervan kunnen beperkt worden als de bereidheid er is de pensioen-uitkeringen te

herzien op basis van een langere periode.

- De RPF vindt dat vanuit de visie van het rentmeesterschap ook het bedrijfsleven zich duidelijker moet inzetten voor het behoud van het leef-milieu in ons overbevolkte land.

Het bedrijfsleven zal ook bereid moeten zijn, naar billijkheid en aandeel in de verontreiniging, daarvoor de nodige geldelijke offers te brengen.

Dit laatste hoeft geen onoverkomelijk probleem te zijn als Staat en sociale partners alles in het werk stellen om het economisch leven gezond te houden.

- De RPF maakt zich ernstig zorgen over de onevenwichtige spreiding van industriële vestigingen in verschillende streken van ons land en de daarmee gepaard gaande sociale en werkgelegenheids-problematiek.

De Staat zal haar aandeel in de bestrijding van dit vraagstuk, dat m.n. in het Noord-Oosten van Nederland nijpend te noemen is, het best kunnen verbeteren door o.a. zorg te dragen voor een betere Noord-Zuid verbinding.

7. Sociale zaken

De RPF meent dat wij in Nederland met de sociale voorzieningen reeds geruime tijd op de verkeerde weg zijn. En dat niet alleen omdat er weleens misbruik van deze regelingen wordt gemaakt.

De kosten voor instandhouding van deze voorzieningen zijn, tezamen met de diverse belastingen, te hoog gestegen. (meer dan de helft van ons Nat. Inkomen!) Een klein deel van de (werkende) bevolking moet deze kosten steeds weer opbrengen, ook de overheid zit voor jaren vast aan uitgaven voor soc. voorzieningen die weinig speelruimte ten behoeve van andere zaken overlaten.

Met vele anderen wil de RPF zich afvragen of de rol van de Overheid op dit terrein in de toekomst niet moet worden teruggedrongen.

- De RPF wil een zodanige reorganisatie en ver-eenvoudiging van de sociale wetgeving dat concentratie van enkele meeromvattende regelingen (b.v. ABW, AOW etc.) mogelijk wordt.

Dit kan de overzichtelijkheid bevorderen, kosten besparen, de

inkrimping van administratief personeel tot gevolg hebben en de administratie vereenvoudigen.

- De controle op de uitvoering van allerlei sociale wetten zal meer en meer gedecentraliseerd moeten worden.

De RPF wil bij voorkeur de gemeenten hierin meer betrekken dan totnutoe het geval is.

- In het algemeen is de RPF, gezien haar uitgangspunt, een voorstander van het streven om geleidelijk het stelsel van gemeenschapsvoorzieningen dat wij nu kennen om te buigen naar een regeling die meer kans biedt aan de vervulling van de opdracht tot persoonlijke verantwoordelijkheid en de ontplooiing van de samenlevingsverbanden. Dit vindt zijn grond in het bijbelwoord dat zegt: „Zuivere godsdienst is omzien naar wezen en weduwen in hun druk”. (Jac. 1 : 27).

8. Ontwikkelings- samenwerking

De RPF ziet de ontwikkelingshulp als een onderdeel van de opdracht tot leniging van de geestelijke en materiële nood onder medeschepselen.

Naar het oordeel van de RPF heeft ook de Nederlandse Staat op het terrein van de Ontwikkelingshulp een bijzondere taak en verantwoordelijkheid, die niet mag worden verwaarloosd.

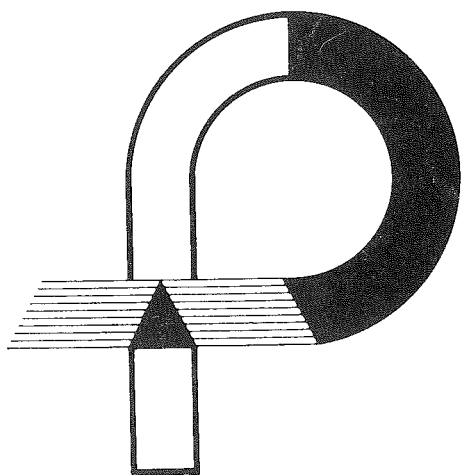
Die hulpverlening is aan bepaalde normen gebonden. Enerzijds mag men niet al te bevoogdend te werk gaan en de eigen verantwoordelijkheid van die landen negeren, anderzijds moet getracht worden de hulp terecht te laten komen waarvoor het ook wordt beoogd.

Geen hulp mag worden verleend aan Staten die de grondrechten van hun onderdanen blijvend in ernstige mate aantasten. Dit geldt wel in het bijzonder voor de schending van de **vrijheid van godsdienst**, omdat er geen enkele verzachtende omstandigheid te bedenken valt dat zulks zou kunnen rechtvaardigen.

Hoewel de RPF geen bedenkingen heeft tegen de **hoogte** van de bijdragen voor ontwikkelingswerk, is er wel bezwaar tegen het op een bepaalde manier besteden van dit geld.

Daarom komt de RPF met de volgende punten:

- 1 Er moet gewerkt worden aan een betere internationale arbeidsverdeling.
- 2 Nederland moet de prijs van bepaalde producten op de wereldmarkt steunen ten behoeve van sommige ontwikkelingslanden
- 3 Er moet meer ruimte en faciliteiten worden geschapen voor de ontwikkelings activiteiten van particuliere en kerkelijke instanties.
- 4 Beter bilaterale samenwerking dan multilaterale.
- 5 Er moet een meerjarenplanning komen om een bepaald percentage vast te stellen van het nationaal inkomen waarop de hulpontvangende landen kunnen rekenen.
- 6 Er dient grote aandacht geschonken te worden aan de kleine landbouw en visserij. (fabricage van eenvoudige landbouw- en visserij-werktuigen). M.n. het regelen van de waterhuishouding in te droge of te natte streken moet worden aangepakt.
- 7 Geen hulp mag verleend aan landen waar vervolging heerst op grond van geloof en ras of waar de verkondiging van het evangelie wordt belemmerd (Cuba, Vietnam).
- 8 Door gerichte propaganda moet de Nederlandse burger persoonlijk geïnteresseerd worden voor het ontwikkelingswerk. De overheid kan de particuliere hulp steunen door belastingfaciliteiten.

Secretariaat

R.P.F.

Postbus 87

Mijdrecht

PARTIJ-ZAKEN

LID WORDEN

INFORMATIE
